

וליריעות הפנימיות עולה החשבון לשלושים ושתים (ס"א דַּאִיהִי לְחַפְּיָא עַל דָּא דַּאִיהִי
 לְגוּ וְסִלְקָא בְּחוּשְׁבָּנָא, בְּחוּשְׁבָּן ד"ל וּלְגָאוּ בְּחוּשְׁבָּן ל"ב) וְדָא אִיהוּ רְזָא (דף רל"ג
 ע"ב) דְּחַפְּיָא דָּא עַל דָּא, ל"ב לְגוּ, ד"ל (ל"ב אִיהוּ קְיִימָא לְגוּ, ד"ל
 אִיהוּ קְיִימָא) לְבַר וְזוּהוּ טוּד שִׁמְכִסָּה יִרְיעוּת הַעִיזִים עַל יִרְיעוּת הַמִּשְׁכָּן שִׁבְחִינָהּ ה'—ל"ב
 בתוך זה—ל"ד בחוץ.

ארבעה גוונים כנגד ארבע אותיות שם הוי"ה

בְּגִין דְּהָא מְשַׁחְתָּא קְדָמָה, דְּאִיהוּ קְדִישָׁא בְּגוּוֹנִין

קְדִישִׁין, משום שהיריעות הראשונות הפנימיות הרומזות על אצילות העליון

הן קדושות בגוונים קדושים המכוונות כנגד שם הוי"ה דְּאִינוּן שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר

וְתַבְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי, אֵלֶּיךָ גּוּוֹנִין קְדִישִׁין, שהם שש

משזר כנגד קו הימין חח"ן שהוא החסד והוא רומז לאות ה' ותולעת השני כנגד הגבורה בג"ה

שהוא קו השמאל והוא רומז לאות ה' וארגמן כנגד קו האמצעי הת"ת ורומז לאות ו' והתכלת

כנגד המלכות ורומז לאות ה' והיא כסא לכל המידות לחסד לדין ורחמים וְכָל חֻשְׁבָּן

דִּילִיָּה סִלְקָא לְחוּשְׁבָּן תְּלָתִין וְתֵרִין וְכָל חֻשְׁבָּן הִירְיעוּת הַפְּנִימִיּוֹת

שהן בסוד אלו הגוונים עולה לשלושים ושתים אמות. וְמְשַׁחְתָּא תְּנִינָא

דְּאִיהוּ לְבַר לְחַפְּיָא עַל דָּא, והיריעות השניות שהן כלפי חוץ המשכן

שהן כנגד שם אדני"י זו"ן דנוגה דעולמות בי"ע המורים על צמצום, מכסות על יריעות

הפנימיים לבסות אורם כדי שלא ינקו החיצונים מאור קדושת האצילות העליונה **אִיהִי סִלְקָא לְחַוְשָׁבָן תְּלָתִין וְאַרְבַּעָה** ולכך עולה מידתה לחשבון שלושים וארבע כמנין ד"ל להורות על עוני ודלות וצמצום האור. **וְדָא אִיהוּ רְזָא דְכְּתִיב, וְזוּהוּ סוּד הַרְמוּז בַּפְּסוּק (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דֶּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיטְהוּ יְיָ. בְּיוֹם רָעָה מִמּוֹשׁ, יִמְלִיטְהוּ יְיָ** אשרי משכיל היא בחינת שכל החכמה שם הויה שזוקקה אל בחינת ד"ל שם אדנ"י שתכסה אור החכמה ביום רעה שהוא יום שליטת החיצונים כדי שלא ינקו ממנה (אור חמה).

במשכן השתמשו ביריעות עיזים כדי לתת חלק לקלי' שלא ינקו מהקדושה **רְזָא דְחַוְשָׁבָא לְגוּ, דְאִיהוּ רְזָא תְּלָתִין וְתַרְיִן** שהם בסוד חשבון יריעות הפנימיות שהן חשבון הל"ב נתיבות חכמה. **וּבְהַהוּא חֲשַׁבְנָא דְלִבְר, מַה כְּתִיב, וּבְחַשְׁבוֹן יְרִיעוֹת הַחִיצוֹנוֹת מַה כְּתוּב וְעֲשִׂיתָ יְרִיעוֹת עִזִּים. יְרִיעוֹת עִזִּים, אֲמַאי עִזִּים** ושואל למה נעשים היריעות מעיזים המורים על קושי הדין. **אֵלָא רְזָא דְגִוּוֹנָא דִּילִיָּה, לְמִיָּהּ דְּיִכְתָּא בְּרְזָא דְקוּדְשָׁא,** אלא הסוד בגוון יריעות העיזים הוא כנגד קליפת נוגה זו"ן דבי"ע שצריך לתת לה חלק ואחיזה בסוד הקדושה בכדי שתכסה מפני חיצונים שלא ינקו מהקדושה ממש **וּבְגִין כֶּךָ יְרִיעוֹת עִזִּים וְדָאִי** ומשום כך היה צריך דווקא יריעות עיזים. **כְּתִיב (שיר השירים ו) אֶל גִּנַּת אֶגְזוֹ יִרְדְּתִי וְגוֹ, הָא אוּקְמוּדָה,** וכבר פירשנו הפסוק הזה אבל עוד אפשר לומר **אֲבָל מַה אֶגְזוֹ**

אֵת יְיָהּ קְלִיפָה, דְּסַחֲרָא וְחַפְיָא עַל מוֹחָא, וּמוֹחָא לְגוֹ,
 שְׁכֵמוּ שְׁהַאגוּזוּ יֵשׁ לּוֹ קְלִיפָה מִסְבִּיב שְׁמַכְסָה עַל הַמוּחַ שְׁהַמוּחַ הוּא בְּפָנִים אֹף הַכִּי
 בְּכָל מְלָה דְקוּדְשָׁא, קְדָשָׁה לְגוֹ, וְסַטְרָא אַחֲרָא לְבַר גַּם
 כֵּן בְּכָל דְבַר שֶׁל קְדוּשָׁה וּדְ"ת הַקְדוּשָׁה בְּפָנִים וְהִס"א מְסוּבַבַת הַמִּילָה מִבְּחוּץ. וְרָזָא
 דָּא, וְזֶה הַסוּד רִמּוּז בְּפִסּוּק (חֲבִקוּק א) רָשַׁע מִכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק רִשַׁע
 הוּא רִמּוּז לְהִס"א שְׁמִסּוּבַבַת אֶת הַצַּדִּיק שְׁהוּא בְּקְדוּשָׁה. וְעַל דָּא אַקְרִי אַגּוּזוּ,
 וְהָא אֹקְמוּהָ וְעַל כֵּן נִקְרָא הַמִּשְׁכָּן אַגּוּז שֵׁשׁ בּוֹ בַחֲנִינַת עֵיזִים הַמּוֹרִים עַל קְלִיפַת
 נוּגָה הַמִּסְבַּבַת בַּחֲנִינַת הַקְדוּשָׁה כְּמוֹ שְׁפִירְשָׁנוּ, וְיָדוּעַ שְׁאֵגוּזוּ גִימ' חֵט וּב' אוֹתוֹת אֵלּוֹ לֹא הִיוּ
 בְּשַׁבְּטִים.

בַּחֲשִׁבוֹן יִרְיעוֹת הַעֵיזִים כְּתוּב עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר לְהוֹרוֹת שְׁהוֹרִיד מַחֲשִׁיבוֹתָן

תָּא חֲזִי, בְּהַהוּא דְלִבְר, כָּל מַה דְּאוּסִיף נְרַע, בַּא וְרַאה
 בִּירְיעוֹת הַעֵיזִים הַחִיצוֹנוֹת שֶׁל הַמִּשְׁכָּן שְׁכַנְגָד קְלִיפַת נוּגָה כֹּל מַה שְׁהוּסִיף בְּהֵם גִּרַע
 שְׁהִירִי אוּרְךְ הִירְיעָה הַחִיצוֹנָה הוּא ל"ד יוֹתֵר מִהִירְיעָה הַפְּנִימִית שְׁהִיא ל"ב וְאֵע"פ כֵּן הִיא
 מִלְּמַדַת עַל גְּרִיעוֹת וְדָלוֹת לְעוֹמַת הִירְיעָה הַפְּנִימִית שְׁמִלְּמַדַת עַל נְתִיבוֹת הַחֲכָמָה
 וְסִימְנִיד פְּרִי הַחֲגוּ, דְּמַתְּמַעֲטִין וְאִזְלִין וְסִימְן לְכַר הוּא פְּרִי חַג הַסּוּכוֹת
 שְׁכַמָּה שִׁיּוֹתֵר מוּסִיפִים עוֹד יָמִים לְהַקְרִיב פְּרִים אֵע"פ כֵּן מִתְּמַעֲטִים וְהוֹלְכִים מִסְפֵּר
 קוֹרְבָנוֹתֵיהֶם בְּכָל יוֹם מִשּׁוּם שְׁהֵם כְּנָגַד ע' אוֹמוֹת שְׁהֵם כְּנָגַד הַקְלִיפָה שְׁהוֹלְכַת וּמִתְּמַעֲטַת
 בַּחֲנִינָתָהּ כְּכֹל שְׁמוּסִיפָה לְהַתְקַרֵּב לְקְדוּשָׁה וְזֶה מִיתוּקָה וְתִיקוּנָה. אֹף הַכָּא נְמִי,

בְּמַה דִּלְגָּאוּ כְּתִיב, וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת.
 בְּמַה דִּלְבַר כְּתִיב, עֲשִׂיתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעוֹת וגם כאן גבי היריעות
 הפנימיות הזכיר עשר יריעות וגבי היריעות החיצוניות לא אמר אלא עשתי עשרה יריעות
 במקום לומר אחד עשר. אוֹסִיף אֶתְוֹן וְגַרְע מְחוֹשְׁבָנָא להורות שאפילו
 שאמר עשתי עשרה יריעות חשבון היריעות הוא אחד עשר מפני שהוסיף עוד אות ע' לשתי
 עשר ובכך גרע את חשבונם. אוֹסִיף הַשְּׁבָנָא וְגַרְע (אתוון), וגם הוסיף חשבון
 אורך היריעות וגרע חשיבותן אוֹסִיף הַשְּׁבָנָא, דְּכְתִיב, הוֹסִיף הַחֲשׁוֹן כְּמוֹ
 שכתוב (שמות כו) אַרְךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֶמָּה וְרוֹחַב
 אַרְבַּע בָּאֶמָּה הַיְרִיעָה שהיריעה החיצונית היתה אורך שלושים יותר מהיריעה
 הפנימית שהיא עשרים ושמונה. וְכֹד סָלִיק לְחוֹשְׁבָנָא, סָלִיק לְחוֹשְׁבָן
 תִּלְתִּין וְאַרְבַּעַה, וכאשר הגיע לחשבון הכולל עם רוחב היריעה עלה לחשבון ד"ל
 הרומז על גריעות ודלות. דְּלִית בְּכֹל אֵינּוֹן זֵינִי מְסַכְּנֹתָא, כִּהְיִיתָ
 דְּאֶקְרִי ד"ל, שאין יותר נמוך מכל מיני כינויי עניות ומסכנות כמו אותו שנקרא ד"ל
 וּבְגִין כֶּךָ כֹּד סָלִיק לְחוֹשְׁבָנָא יְתִיר, סָלִיק בְּגַרְעוֹ וּלְפִיכָךְ
 כאשר יריעות העיזים עלה חשבונם יותר מחשבון יריעות המשכן עלו בגריעות לחשבון ד"ל.

ביריעות המשכן אורכן פחת אך חשיבותן עלתה

וְכֹד אֵיחֻ גָּרַע בְּחוֹשְׁבָנָא (גרע), סָלִיק בְּסָלִיקוֹ, וכאשר הוא
 גרע בחשבון היריעות הפנימיות אדרבא נתעלה בחשיבות עליונה דְּסָלִיק